

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 534/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Никола Цветановић из ..., против тужених Града Панчева, кога заступа Градско правобранилаштво Града Панчева, „БПА-ДПН“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник адвокат Владимир Бојић из ... и Компаније „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Панчеву и Апелационог суда у Београду, на седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби туженог „БПА-ДПН“ д.о.о. Београд изјављеној против пресуде Основног суда Панчеву П 552/23 од 02.04.2024. године, стварно је надлежан Виши суд у Панчеву.

Образложење

Пресудом Основног суда Панчеву П 552/23 од 02.04.2024. године, исправљеном решењем од 03.06.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезани су тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате: на име претрпљених физичких болова износ од 70.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 50.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због наружености износ од 30.000,00 динара, укупно 150.000,00 динара са законском затезном каматом почев од пријема пресуде до коначне исплате. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезани су тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете солидарно исплате износ од 2.000,00 динара са законском затезном каматом од 23.11.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у преосталом делу преко укупно досуђеног износа од 150.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете до укупно траженог износа од 280.000,00 динара и то преко досуђеног износа од 70.000,00 динара до траженог износа од 120.000,00 динара за претрпљене физичке болове, преко досуђеног износа од 50.000,00 динара до траженог износа од 100.000,00 динара за претрпљени страх, преко досуђеног износа од 30.000,00 динара до траженог износа од 60.000,00

динара на име претрпљених душевних болова због наружености, све са законском затезном каматом од пријема пресуде до исплате, као и на име накнаде материјалне штете преко досуђеног износа од 2.000,00 динара до траженог износа од 5.500,00 динара са законском затезном каматом од 23.11.2023. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 158.480,00 динара.

Против наведене пресуде тужени „БПА-ДПН“ д.о.о. Београд изјавио је жалбу те се Виши суд у Панчеву решењем Гж 767/24 од 17.09.2024. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби и предмет је уступио Апелационом суд у Београду као стварно надлежном суду.

Апелациони суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, те је списе уз пропратни акт Гж 5141/24 од 14.11.2024. године проследио Врховном суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), Врховни суд је нашао да је за одлучивање о жалбама странака у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Панчеву.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/2023) прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалби на одлуке основних судова, и то на решења донета у грађанско-правном спору; на пресуде у спору мале вредности; на одлуке донете у поступку извршења и обезбеђења; на решење донето у ванпарничном поступку.

Одредбом члана 476. став 2. Закона о парничном поступку прописано је да ако тужилац до закључења главне расправе која се води у складу са одредбама овог Закона о општем парничном поступку смањи тужбени захтев тако да више не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије, даљи поступак спровешће се у складу са одредбама овог Закона о споровима мале вредности.

Према стању у списима тужила је тужбеним захтевом из тужбе потраживала да јој тужени на име нематеријалне штете исплате укупан износ од 350.000,00 динара и на име материјалне штете износ од 5.500,00 динара, укупно 355.500,00 динара. Током поступка, након извршеног вештачења, тужила је у поднеску од 08.11.2023. године смањила тужбени захтев тражећи на име накнаде нематеријалне штете укупан износ од 280.000,00 динара и на име накнаде материјалне штете износ од 5.500,00 динара, укупно 285.500,00 динара.

Имајући у виду да је на дан смањења тужбеног захтева, 08.11.2023. године средњи курс евра према званичном извештају Народне банке Србије износио 117,18 динара, то произлази да је укупна вредност предмета спора прерачуната на тај дан у еврима износи 2.436,42 евра.

Имајући у виду наведено, у конкретном случају ради се о спору мале вредности у смислу одредбе члана 468. став 1. ЗПП, због чега је сагласно члану 25. став 2. тачка 3.

Закона о уређењу судова за одлучивање о жалби туженог надлежан Виши суд у Панчеву.

На основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**